



La Sitja del Llop

Revista del Montseny

Número 27, desembre de 2004

Preu: 3 euros

L'èxit d'un moviment social

La lluita de la gent de les terres de l'Ebre ha tingut èxit. L'esforç ha valgut la pena. Poques vegades un moviment social pot estar satisfet per haver aconseguit, d'una manera tant brillant, una part dels seus objectius.

Aquesta consideració s'ha de fer extensible a tothom qui des del seu àmbit, el seu territori o la seva particularitat ha participat en aquest enorme esforç que ha comportat aquesta mobilització, la qual ha durat gairebé quatre anys i ha servit per a aturar el Pla Hidrològic Nacional (PHN).

La modificació de la llei pel nou Govern central, ha estat el fruit d'aquest esforç. El transvasament de 1.050 hm³ de l'Ebre ha estat aturat. I el debat que ara s'ha plantejat a les terres de l'Ebre és: la lluita de la Plataforma en Defensa de l'Ebre s'ha acabat realment?

Agafant la frase d'un amic, podem dir que hem fet la cosa més difícil: aturar el PHN. Ara toca fer el que és impossible: implantar la nova cultura de l'aigua. Sóc dels qui pensen que, si bé hem avançat moltíssim, no podem donar per acabada la lluita del moviment social pels motius següents:

El decret de modificació de la llei del PHN encara ha de tenir una tramitació parlamentària en una data fins ara no concretada, on pot haver-hi modificacions de qualsevol mena.

En la llei modificada hi ha dues actuacions que, tot i que no tenen l'espectacularitat d'obra faraònica, són clarament dos petits transvasaments de l'Ebre: ens referim a la interconnexió de xarxes i a la perllongació del transvasament actual a Tarragona fins a Barcelona.

Hem d'aconseguir la revisió del Pacte de l'Aigua d'Aragó i dels regadius previstos del Segarra-Garrigues, ja que, si es dugués a terme, l'impacte ambiental de les noves 270.000 hectàrees produiria un efecte mediambiental similar a una vegada i mitja el transvasament derogat.

S'han de redimensionar el canal i els regadius de Xerta-Sènia. Si no es modifiquen és la preparació tècnica d'un transvasament cap a Castelló.

El seguiment del procés de contaminació de l'Ebre a causa dels vessaments sistemàtics d'Erquímia ens situa en una nova realitat: la necessitat d'estar atents per a mantenir el riu amb vida...

La lluita de la gent de l'Ebre no ha acabat, ha entrat en una nova etapa. Potser una mica menys angoixant que abans, però no podem abaixar la guàrdia en uns moments tan importants com els que vivim.

Defensem la presència de la gent del carrer, el que es coneix com a *societat civil*, en tots aquests processos que poden tenir repercussions importants en el futur dels territoris tradicionalment poc desenvolupats. Animem tothom a fer-se present quan hi ha agressions o actuacions que posen en perill espais col·lectius d'una gran importància mediambiental. Hi ha molta feina i manquen molts de braços. A la Plataforma en Defensa de l'Ebre continuarem arromangats en la defensa del riu i del territori treballant per una nova cultura de l'aigua.

Manel Tomàs

Membre de la Plataforma en Defensa de l'Ebre

Fruit de l'experiència desenvolupada en els darrers anys en el camp de la lluita per la preservació ambiental i preservació ambiental, l'escrit que encapçala aquesta revista, signat per un dels capdavanters del moviment conservacionista, en sembla prou significatiu pel seu contingut.

Creiem que és una mostra del tarannà que hauria de presidir l'activitat futura de totes les persones que maldem per mantenir la vigència d'uns ecosistemes en autèntic perill d'extinció: cal anar sempre més endavant.

Per això hem cregut convenient publicar-ho en forma d'editorial tot fent-lo nostre plenament.

La redacció



Fotografia: Elisenda Fontova

Índex

Editorial	2
L'èxit d'un moviment social Manel Tomàs	
La foguera de Bracons	3
Tura Puntí	
Avis savis	6
En Pepito de can Pau Foguera Jordi Pagès Cèsar Gutiérrez Jaume Mora	
Ramon Margalef	10
Petit homenatge Carles Lumeras Memoràndum Narcís Prat	
El temps de Gualba	14
Xavier Renau	
La cuita de terrissa al forn de can Paiella	15
Francesc Mas Trunas Francesc Mas Amargant	
Denúncies	19
Samalús Veïns per un Samalús sostenible Espoliació "monumental" CSM El TGV en el seu pas pel Montseny CSM	
Noticiari de camp	21
Extincions al parc del Montnegre i el Coredor Cèsar Gutiérrez i Perearnau El picot negre al Montseny Martí Boada Pepi Broncano Plantes psammòfiles a Malgrat de Mar Cèsar Gutiérrez i Perearnau	
El sometent de Gualba	23
Punta àcida	24
Xavier Renau	

Portada:

El professor Ramon Margalef a Porto Alegre, Brasil (juny 1995).
Fotografia: Hine Gonzalves (cedida per la família).

Diversos entrebancs organitzatius han provocat l'edició tardana del número de la Sitja del llop que teniu a les mans.

Aquest retard ha afectat també l'actualitat de l'article que reproduïm a continuació. Malgrat el temps transcorregut des de la seva elaboració, hem cregut oportú incloure'l en aquestes pàgines, tant pel seu interès intrínsec com per la seva actualitat paradoxal.

El cas de Bracons, vistes les notícies recents sobre el tema, ens indica que el nou Govern de la Generalitat, malgrat l'esforç per maquillar les seves intencions, practica una política ambiental molt similar a la de l'anterior executiu.

Des d'aquestes ralles volem manifestar la nostra solidaritat amb els companys de Salvem les Valls i encoratjar-los a seguir amb la seva tasca, que també es la nostra.



Redacció de la Sitja del llop.
Desembre, 2004.

La foguera de Bracons

L'eix Vic-Olot (EVO) per Bracons no ha passat de puntetes, secretament, com molts hagueren volgut... S'ha encès una foguera les flames de la qual han denunciat i continuen denunciant aquest projecte que va néixer com un corredor de trànsit internacional i actualment és maquillat pel nou Govern com una carretera intercomarcal... Moltes veus es desperten arran de les agressions contínues que apareixen sense parar a cada vall, a cada tros de terra que encara respira. És l'hora de fer pressió per a un altre tipus de gestió del territori.

La situació actual de Bracons: calent, calent...

Durant els últims mesos, la problemàtica del túnel de Bracons ha transcendit a tots els mitjans de comunicació i ha passat de ser una problemàtica local de les comarques de la Garrotxa i d'Osona a convertir-se en un punt crític per a l'establiment del tripartit.

El nou govern catalanista i d'esquerra tenia una oportunitat per a llençar a la brossa el projecte de l'EVO gestat per Convergència i Unió (CiU), i posar tots els elements sobre la taula per a justificar l'obra i valorar-ne les alternatives; i, en definitiva, debatre-la amb tots els elements actius de la societat i prendre una decisió consensuada sobre la necessitat o no de tirar endavant aquesta nova infraestructura. Des de la plataforma Salvem les Valls, amb nou anys a l'esquena treballant pel territori, es demanava a una resolució del projecte basada en el diàleg, el debat obert i els elements raonats. La posició en contra de l'eix d'ERC i ICV-EUA donava esperances al pacte del nou Govern perquè les obres s'aturessin.

El resultat: desil·lusió i indignació a causa de l'aturada simbòlica durant un mes de les obres estrictament del túnel de Bracons. Paral·lelament a aquesta aturada simbòlica del túnel, les màquines continuaven treballant a la comarca d'Osona amb les mateixes característiques d'autovia. El mes d'abril passat feia un any que començaren les obres a la banda osonenca, a Sant Andreu de la Vola, un any tot just que es talaven els primers arbres. Ara després d'aquest temps, la traça a la vall del Fornès ja és marcada i contínuament s'extreuen milers de tones de runes de la boca sud del túnel de Bracons. D'aquí a no res s'espera que s'iniciïn les obres a la boca nord, a la vall d'en Bas...